

været til Overvejelse indenfor Kommunalbestyrelsen, og de er stadig blevet afviste, indtil de nu er kommet frem som Andragende fra et Flertal i Kommunalbestyrelsen. Dr. Jacobi siger: „Hvis man i Midten af Tresserne havde fikseret Grundskatten, der den Gang udgjorde 8 Kr. pr. Portion, vilde man nu med 23,000 Grundtakstportioner have en Indtægt af Grundskatten til Beløb 184,000 Kr., medens Indtægten af Grundskatten i Aar var anslaaet til ca. 600,000 Kr. Hvis man altsaa den Gang havde fikseret Grundskatten, vilde man nu have manglet ca. 416,000 Kr., der i saa Fald maatte have været lignet paa Formue og Lejlighed. Men den personlige Skat vilde da være steget til ca. 4½ pCt., hvilket paa Grund af Naboskabet til København ikke var praktisk muligt. Følgen vilde altsaa i Virkeligheden være blevet den, at man maatte have ladet de mange store kommunale Opgaver, som skulde løses ved Hjælp af Grundskatten, Vej- og Kloakvæsenet, Belysning, Politi m.m., stagnere paa et mere eller mindre primitivt Stadium; men derved vilde ikke blot Kommunen, men særlig Grundejerne have lidt“. Jeg synes, det er ret tydelige Ord. De er altsaa fra et tidligere Tidspunkt; men hvem garanterer os mod, at Dr. Jacobis Ord, dersom vi nu skrider til at gøre det, som Kommunalbestyrelsen i 1900 satte sig imod, vil komme til at gælde, naar der igen er gaaet 10 Aar. Saa staar man der og mangler som Følge af Grundskatternes Fiksering et ret betydeligt Beløb. Enten maa dette da lægges paa den anden Skattedrager, Formue og Lejlighed, eller, hvis dette bliver for meget og er umuligt af Hensyn til Forholdet til Københavns Kommune, maa det føre til, at hele den kommunale Udvikling paa Frederiksberg bliver indskrænket.

Jeg tror derfor, at dette Spørgsmaal er af saa indgribende Betydning, at vi ikke skal skride for rask til at stemme for denne Sag, men at det vil være heldigt, at den henlægges til fornyet Behandling i den kommende Rigsdagssamling; derved vil der ikke ske nogen som helst Skade for Frederiksberg Grundejere. Jeg kan henholde mig til, at det ærede Medlem, som stod som Ordfører for Regeringspartiet i det andet høje Ting, det 10de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), ikke vilde stemme for Lovforslaget, men blev siddende og sammen med ham flere. De vilde ikke modsætte sig Lovforslaget, naar Regeringen ønskede at faa det gennemført, men de ønskede ikke at stemme for det. Og

naar man læser den ærede Landstingsmands Udtalelser om Lovforslaget, forstaar man ogsaa godt, at det var ham umuligt at stemme for Lovforslaget, han maatte forsigtigvis blive siddende og sige: Jeg vil just ikke modsætte mig Lovforslaget, men jeg vil ønske, at det maa blive noget nærmere overvejet, inden det træder ud i Livet.

Vi henstiller altsaa til de ærede Medlemmer af Regeringspartiet, om de ikke kunde stille sig paa samme Maade som enkelte Medlemmer af Regeringspartiet oppe i det andet høje Ting, at de, selv om de ikke vil stemme imod Lovforslaget, dog heller ikke vil stemme for det. Derved vil Lovforslaget blive standset og komme til fornyet Overvejelse i næste Rigsdagssamling, hvad der vil være det besindigste og klogeste.

Formanden: Da der er fremsat Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, som det er angivet i Betænkningen, vil Forhandlingen nu dreje sig om denne Paastand.

Ordføreren (Maegaard): Af et æret Medlem af dette høje Ting blev der — om det var ved Sagens første Behandling eller ved en senere Lejlighed, skal jeg ikke afgøre — udtalt, at der ingen Grund var til at forhaste sig med denne Sag, den havde, som det ærede Medlem udtrykte sig, intet Jag. Noget lignende har vi hørt udtale af den ærede Forslagsstiller til den fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen. Og saa meget mindre — tilføjede det førstnævnte ærede Medlem — var der Grund til at forhaste sig, som vi alle vidste, at der nu forestod Valg til Frederiksberg Kommunalbestyrelse, og muligvis vilde det Flertal, som havde vedtaget den Indstilling, som ligger til Grund for nærværende Lovforslag, ikke være Flertal efter Valget. Og yderligere tilføjede det samme ærede Medlem: Denne Sag er af en saadan Karakter, at den sikkert i udstrakt Omfang vil blive benyttet i Valgagitationen til det forestaaende Kommunevalg paa Frederiksberg. Disse Udtalelser forekom mig ret plausible, idet jeg godt saa, at det var en Sag, som greb stærkt ind i Kommunens hele økonomiske Tilstand, og jeg kunde forstaa, at de Partier derude, som ikke kunde slutte sig til det foreliggende Lovforslag, gjorde, hvad de kunde, for at overtønde Lovgivningsmagten om, at man skulde være varsom med at vedtage Lovforslaget, som det forelaa. Jeg saa imid-